

ROČNÍK XXVII.

DIECÉZE ČESKÉ BUDĚJOVICE

4

duben 2017

setkání

*Zahájení výstavy Velikonoce očima dětí.
České Budějovice, klášter Obětování Panny Marie.
Foto: Irena Duchoňová, Člověk a víra.*

Diecézní setkání mládeže, České Budějovice

Foto: Markéta Filipová, Gabriela Novákoválověk a víra

OBSAH

Pastýřský list českobudějovického biskupa Mons. Vlastimila Kročila k celostátnímu srpnovému setkání mládeže v Olomouci	3
Budějovičtí biskupové při korunovacích českých králů	4
Biskup Vlastimil Kročil poklepal základní kamen stavby dálnice D3	5
Biskup Vlastimil Kročil: Svoboda není ničím samozřejmým	6
Biskup Pavel Posád popřál hokejistům	6
Rozpomínka	7
S Miloslavem Vlkem se rozloučila zaplněná katedrála	7
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
44 hodin v klášteře	8
Víkendovka pro děti v Horažďovicích	8
Duchovní obnova pro dívky	9
Zvlhly mi oči	9
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
P. JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka novým prezidentem DCH České Budějovice	10
Na péči o své blízké nemusíte být sami	11
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Týden pro rodinu 2017	12
Jak může rozvedený člověk žít co nejlépe křesťansky?	12
DCR připravuje a doporučuje	13
PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA	
Matka Tereza a misie	13
Zprávy ze sirotčince v Tanzánii	13
Setkání vedoucích misijních klubek	15
Misijní klubko Klokoty v březnu	15
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Veliké věci mi učinil ten, který je mocný! ...	14
Postní duchovní obnova na Ktiši	15
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Panna Maria Fatimská v Horažďovicích	16
Jarní žehnání kol	16
Ikona není jen svatý obrázek	16
Personalie	17
Karmelitánské nakladatelství	17
Radio Proglas	18
Paulínky	18

Příští číslo
vyjde 16. 5. 2017.
Uzávěrka je 5. 5. 2017.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství Spolek sv. Jana Neumanna - spolek v likvidaci v Č. Budějovicích.
Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz
Redakce: Mgr. Petra Lísková
Tisk: Protisk, České Budějovice
Evidenční číslo MK ČR E 6603
ISSN 1212-8074
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Pastýřský list českobudějovického biskupa Mons. Vlastimila Kročila k celostátnímu srpnovému setkání mládeže v Olomouci

Milí diecézané, sestry a bratři, a dnes zvláště vy, milí mladí přátelé!

(...) Ano, putujeme společně jako církev, která je nejenom nositelkou Ježíšova poselství, ale je i mystickým tělem Kristovým. Patříme do společenství církve, která může každému člověku - toužícímu a otevřenému pro Ježíšovo poselství - učinit život šťastnější a krásnější. Každý z nás má v tomto společenství církve mimořádnou odpovědnost; svou důležitost mají laici, kteří se podílejí aktivně na životě církve, nezastupitelnou hodnotu mají staří, nemocní a trpící, ale své důležité místo mají i mladí, neboť jejich prostřednictvím může evangelium pronikat do škol, k jejich spolužákům a kamarádům, všude tam, kam se jinak jen obtížně dostává.

V minulých měsících probíhala fóra mládeže, nejprve na úrovni diecézní a poté i celostátní, kde mladí diskutovali mimo jiné i o evangelizaci. Byl jsem velmi hluboce osloven tím, kolik odvahy a nadšení v sobě mladí nosí a přitom zůstávají realističtí, s očima otevřenými pro každé nebezpečí, které se snaží uhasit touhu po Bohu a odvahy hovořit o NĚm. Při Světovém setkání mládeže v Krakově pronesl Svatý Otec František velmi závažná slova na adresu mladých: „*Nepřišli jsme na svět vegetovat, mít se pohodlně a dělat ze života „pohovku“, která nás uspává. Naopak. Přišli jsme kvůli něčemu jinému, abychom zanechali stopu. (...) Bůh od tebe něco očekává, Bůh od tebe něco chce. Zve tě a přichází proto, aby otevřel všechno to, co tě uzavírá. Chce ti ukázat, že s tebou může být svět jiný. Pokud ze sebe nevydáš to nejlepší, svět jiný nebude. (...) On chce tvé ruce, aby dále utvářel svět. Volá tě, abys nechal v životě stopu, která poznamená dějiny. (...) Mějte odvahy nás učit, že je snadnější budovat mosty než zdi. Potřebujeme se to naučit.*“ - tolik slova papeže Františka k mládeži.

Milí mladí přátelé, obracím se na vás i já, neboť do vás vkládám velkou důvěru; scházejte se ve svých společenstvích, společně se modlete, inspirujte svůj život slovy Písma; vzdělávejte se, přemýšlejte a diskutujte o učení Církve a hledejte způsoby, jak ho uskutečňovat v praxi. Vodítkem vám v tom mohou být materiály, které připravuje Sekce pro mládež - zvláště vhodná je knížka „Křesťan ve víru světa“, která shrnuje učení církve o lidské důstojnosti, rodině, společnosti, politice a ekonomii. Uprostřed společenství, ve kterém je přítomen sám Ježíš, dostanete odvahu k hlásání evangelia a společně jistě najdete i vhodné způsoby. Mimořádnou příležitostí, jak se navzájem povzbudit, je blížící se „Celostátní setkání mládeže“ v Olomouci, které se ponese v duchu Božího slova: „Nebojte se!“ Přihlaste se už nyní na toto srpnové setkání a pozvěte mladé ze svého okolí včetně těch, o kterých víte, že mají zájem o duchovní hodnoty.

Obracím se i na vás, rodiče našich mladých, neboť součástí olomouckého setkání bude i „Den s rodinami“ v sobotu 19. srpna. Přijměte pozvání spolu s vašimi dětmi a přijďte mezi mladé. Buďte živoucím svědectvím o rodinném životě založeném na křesťanských základech, kde je Bůh středobodem rodiny, kde se děti přijímají s láskou a bezpodmínečně, a kde je výchova zacílena na křesťanskou důstojnost a svobodu Božích dětí.

Nakonec se obracím i na vás ostatní, bratři a sestry; spojme se v modlitbě, aby se v Olomouci co nejvíce mladých lidí setkal s osobní láskou Ježíše a prožilo, že církev je jejich rodinou, ve které je jim dobře. Kéž mladí lidé pocítí i blízkost Panny Marie, jejíž slova z Magnificat je budou provázet. (...) + Vlastimil, biskup českobudějovický

**CELOSTÁTNÍ
SETKÁNÍ
MLÁDEŽE**

v Olomouci
15. — 20. srpna
2017
Nebojte se!
[chci vědět víc](#)

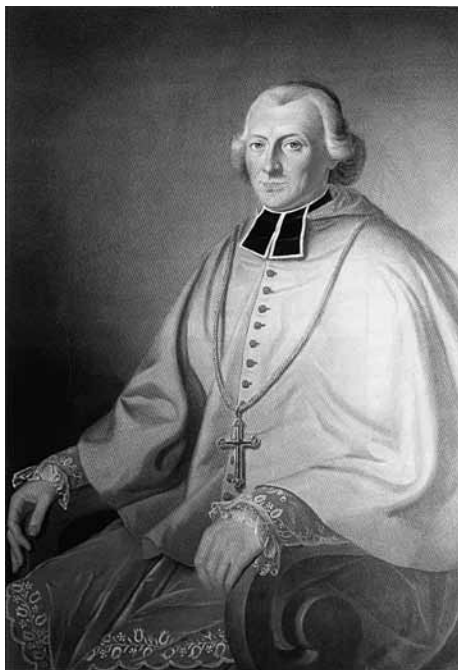
Budějovičtí biskupové při korunovacích českých králů

Korunovace panovníka, které byly obecně vnímány jako vnější akt potvrzující královský majestát, působily vždy na široké vrstvy obyvatelstva a nezřídka vyvolávaly hluboce emotivní projevy vlastenectví. Korunovacím je ostatně přikládán význam i v současném moderním, medializovaném a poněkud sekularizovaném světě. Vzpomeňme jenom loňského výročí narození římského císaře a českého krále Karla IV., které oživilo znovu zájem o historii a průběh tohoto posvátného rituálu. V médiích se opakovaně přetřásala otázka, kdo a proč z českých panovníků se dal nebo nedal korunovat a jaký byl skutečný význam korunovace z hlediska českého státního práva. V archivních pramenech našeho státu se dochovala řada svědectví popisujících korunovační akty členů českých panovníckých dynastií. Již nejstarší – přemyslovské – korunovace, založené na starobylých obyčejích, nutně předpokládaly existenci korunovačního řádu, stejně jako původních korunovačních klenotů. Bulou avignonského papeže Klementa VI. z 5. května 1344 přenesl papež na žádost Karla IV. právo korunovat českého krále z mohučského arcibiskupa na arcibiskupa nově zřízené církevní metropole v Praze. Nový, Karlem kodifikovaný korunovační řád se stal, s drobnými úpravami pocházejícími z roku 1627, nezpochybnitelným kánodem pro všechny další královské korunovace, až do té poslední v roce 1836.

Okázaly korunovační ceremoniál, předepsaný do nejmenších podrobností, přisoudil kromě pražského arcibiskupa významnou úlohu i dalším biskupům, kteří se korunovace účastnili. Dva z nich plnili důležitou roli tzv. králových asistentů, kteří panovníka při ceremoniálu z každé strany doprovázeli, pronášeli stanovené modlitby a předávali králi arcibiskupem požehnané korunovační předměty – svatováclavský meč, žezlo, říšské jablko nebo korunovační prsten. Podle Karlova korunovačního řádu měli tito biskupové panovníka „zleva i zprava uctivě uchopit“ a neustoupit „od jeho boku až do konce obřadů“. Kromě uvedeného měli tito „královi asistenti“, představit korunovaného krále korunujícímu arcibiskupovi, osušit pomazaného krále od svatých olejů a pomoci mu s úpravou korunovačního oděvu. Snad jejich nejdůležitějším úkolem byla pak přímá asistence při vlastním aktu korunovace, totiž vsazení Svatováclavské koruny na hlavu korunovaného. Tento akt prováděl tradičně pražský arcibiskup spolu s nejvyšším purkrabím, jako představitelem zemské vlády, za pomoci biskupů – králových asistentů. Již z této skutečnosti lze dovodit význam jejich úlohy, nesrovnatelně významnější než byla role ostatních biskupů a dalších prelátů při obřadu přítomných. Při korunovacích Leopolda II. a Ferdinanda V. zastávali role králových asistentů právě českobudějovičtí biskupové.

První korunovací, které se českobudějovický biskup zúčastnil, byla korunovace Leopolda II., bývalého velkovévody toskánského a nástupce císaře Josefa II. Došlo k ní 6. září 1791 a předcházela jí slavný návrat českých korunovačních klenotů z Vídně do Prahy. V té době byl již 5 let českobudějovickým biskupem Jan Prokop hrabě Schaffgotsche, svobodný pán z Kynastu a Greiffensteinu. Je na místě zdůraznit, že tento první českobudějovický biskup to neměl v počátcích své diecéze vůbec lehké.

Pražský, malostranský rodák přišel na svět 22. května 1748. Na studiích ve Vídni dosáhl doktorátu filosofie, pak pokračoval ve studiu teologie a roku 1771 přijal kněžské svěcení. Zpočátku působil v duchovní správě na Moravě, v Hradci Králové a od roku 1780 byl

Biskup Jan Prokop Schaffgotsche.

olomouckým sídelním kanovníkem. Když Josef II. rozhodl o tři roky později dvorním dekretem z 5. 12. 1783 o zřízení českobudějovického biskupství, ustanovil Jana Prokopa Schaffgotsche prvním českobudějovickým biskupem. V dubnu příštího roku byl dalším dekretem jmenován českobudějovickým „proto-episcopem“, aby mu mohl být vyplácen plat, za podmínky, že si vyžádá schválení svého jmenování od Svatého stolce. Tento neobvyklý „josefinský“ úřední postup má bohužel následky i v současnosti. O schválení nové diecéze a jejího biskupa musel totiž ve skutečnosti v Římě požádat tehdejší pražský arcibiskup Antonín Petr hrabě Příchovský, který skutečností, že má dostat dalšího sufragána, nebyl vůbec nadšen. Zdá se, že se arcibiskup Příchovský, podáním žádosti papeži, „snažil zavděčit“ císaři, a to v době pro církev v monarchii nelehkou. Tím ovšem také celá jeho iniciativa skončila. Přestože

českobudějovická diecéze vznikla oddělením z arcidiecéze pražské, předal Příchovský novému biskupovi pouze pastorační povinnosti, ale na hmotné zabezpečení, tzv. „mensu episcopi“ se jaksí zapomnělo. Pro budoucnost to znamenalo, že českobudějovičtí biskupové, např. Jan Valerián Jirsík, museli většinu vzdělávacích nebo charitativních aktivit realizovat ze svého platu a ze sbírek mezi diecézami, aniž mohli použít výtěžek z hospodaření vlastní diecéze. V době josefinské nebylo snadné budovat novou diecézi prakticky z ničeho, ale poměrně mladý a cílevědomý biskup se svého úkolu zhostil na výbornou.

Biskup Jan Prokop plnil tedy při korunovaci úlohu asistenta korunovaného krále. Byla to funkce samozřejmě nesmírně významná a přitom pro biskupa nové diecéze poněkud neobvyklá. Vždyť při předchozích korunovacích, např. Marie Terezie, tuto roli plnili biskupové litoměřický a královéhradecký, a u jejího otce Karla VI. zde dokonce působil olomoucký biskup kardinál Schrattenbach vedle litoměřického Vratislava z Mitrovic. Oba biskupové tradičních, historicky daleko významnějších stolců. Při korunovaci Leopolda II. byl prvním královým asistentem královéhradecký biskup Jan Leopold Hay a druhým českobudějovický biskup Jan Prokop hrabě Schaffgotsche.

Císař a král Leopold II. vládl jen krátce. Umírá již 1. března 1792 a jeho nástupcem se stává nejstarší syn František, který byl posledním císařem Svaté říše římské jako František II. a pod jménem František I. se stal v roce 1804 také prvním císařem rakouským. Na českého krále byl korunován 9. srpna 1792, opět arcibiskupem Příchovským. Tady je třeba poznamenat, že pražští arcibiskupové měli, na základě privilegia papeže Klementa VI., právo korunovat českého krále oblečení v kardinálském purpuru. A byl to právě arcibiskup Příchovský, který toto privilegium poprvé zrealizoval jak při korunovaci Leopolda II., tak při korunovaci jeho syna Františka 9. 8. 1792. Při této korunovaci se dvorní protokol vrátil k tradičnímu uspořádání. Prvním královým asistentem byl olomoucký arcibiskup Antonín Theodor Colloredo-Waldsee a druhým litoměřický biskup a vyšehradský probošt Ferdinand Kindermann von Schuelstein. Avšak ani českobudějovický biskup Schaffgotsche nebyl opomenut a i když nezastával při korunovaci dřívější významnou roli, byl toho dne ve svatovítské katedrále bezesporu přítomen a pravděpodobně plnil roli asistenta korunujícího arcibiskupa. Ovšem pro úplnost je třeba zdůraznit, že se mu předtím dostalo jiného, poměrně významného ocenění. Při své cestě do Prahy ke korunovaci, se císařský pár zastavil v Budějovicích. A císař František se svojí chotí Marií Terezií nejenže českobu-

Pokračování ze 4. strany.

dějovického biskupa v jeho rezidenci navštívil, ale také u něho přenocoval. První českobudějovický biskup Jan Prokop hrabě Schaffgotsche zemřel 8. května 1813. K poslednímu odpočinku byl uložen na Staroměstském hřbitově u kostela sv. Prokopa v Českých Budějovicích.

Nástupcem biskupa Schaffgotsche a v pořadí druhým budějovickým biskupem se stal jeho generální vikář Arnošt Konstantin Růžička. V době jeho intronizace v katedrále sv. Mikuláše 22. 9. 1816 mu bylo 55 let (narodil se 21. 12. 1761). Podobně jako biskup Schaffgotsche se těšil i biskup Růžička přízni dvora. Svědčí o tom např. jeho Lvovské intermezzo. Ještě v době panování císaře Josefa II. byl jmenován rektorem kněžského semináře ve Lvově. Za napoleonských válek zanikla na území tehdejší Svaté říše římské řada církevních států a státek, mezi jinými i říšské knížectví Chur. Kniže biskup Churský, Karel hrabě Buol-Schauenstein, který tím přišel o své postavení, byl jmenován arcibiskupem ve Lvově. Růžičku jmenoval císař František I. současně tamním světícím biskupem a generálním vikářem. Jak Buol-Schauenstein, tak Růžička svá jmenování odmítli. Buol-Schauenstein se stal proboštem na Vyšehradě a pánem žitenického panství, aby se posléze vrátil do nově vytvořené diecéze Chur-Saint Gallen jako první diecézní biskup. Růžička poté, co působil v Budějovicích dva roky jako kapitulní vikář, se zde stal biskupem.

Biskup Arnošt Konstantin byl znám svou skromností a tím, že podobně jako další církevní představitelé té doby, např. litoměřický biskup Kindermann nebo vyšehradský probošt, rektor vídeňské univerzity a především císařský zmocněnec pro otázky kultu a vyučování Josef Alois Jüstel, zůstával na pozicích josefinismu. Také on hostil ve své rezidenci v Budějovicích v roce 1820 císaře Františka I. s císařovnou Karolinou Augustou a 5. září 1835 i nového císaře Ferdinanda V. Když o rok později jel biskup Růžička do Prahy, aby se zúčastnil korunovace Ferdinanda V. na krále českého, byl již císařským tajným radou. Korunovace císaře Ferdinanda V. na krále českého proběhla 7. září 1836 a za několik dnů nato 12. září 1836 i korunovace královny Marie Anny. Korunovaci vykonával tehdejší pražský arcibiskup Ondřej Alois hrabě Ankiewicz, oblečený v kardinálském purpuru. Biskup Růžička byl při korunovaci prvním asistentem korunovaného krále. Druhým asistentem byl brněnský biskup František Antonín Gindl. Oba biskupové, ačkoli se nazývali „asistenti“, byli v postavení, které bylo na úrovni představitelů nejvyšších dědičných zemských úřadů a jako takové se těšili nezpochybnitelnému společenskému respektu, dnes jen velmi těžko uchopitelnému. Vlastní korunovace posledního korunovaného českého krále Ferdinanda V. začala

Biskup Arnošt Konstantin Růžička.

ve svatovítské katedrále představením korunovaného krále arcibiskupovi. Obřad provedl českobudějovický biskup Růžička, který krále arcibiskupovi představil takto: „*Nejdůstojnější Otče! Svatá máti církev katolická žádá, abyste přítomného nejjasnějšího císaře rakouského, na hodnost krále Českého povýšeného, korunovati ráčil*“. Arcibiskup se poté dotázal obou biskupů – králových asistentů,

zda je toho nový panovník hoden. Biskup Růžička a biskup Gindl odpověděli současně: „*My víme i věříme, že jest hoden i prospěšen církvi Boží ku správě tohoto království*“. Po arcibiskupově zvolání „*Díky Bohu*“ přítomní poklekli a začali se modlit litanii ke Všem svatým. Korunovace začala...

Biskup Arnošt Konstantin Růžička zemřel 18. března 1845 v pozhnaném věku 85 let. Odešel ještě v době panování Ferdinanda V., u jehož korunovace asistoval a který o tři roky později abdikoval ve prospěch svého synovce Františka Josefa I. Svůj poslední odpočinek našel na Staroměstském hřbitově v Českých Budějovicích, poblíž svého předchůdce, kterému sloužil jako generální vikář a kterého později následoval jak v biskupském úřadě, tak v úlohu králova asistenta při korunovaci.

Českobudějovická diecéze dnes svou rozlohou i počtem věřících nepatří mezi největší diecéze našeho státu. Přesto má bohatou tradici, organicky propojenou s historií našeho národa. Dva její první biskupové byli účastníky korunovace českých králů a jejich ruce pomohly vložit těmto panovníkům na hlavu posvátnou Svatováclavskou korunu, dodnes respektovaný, neodmyslitelný symbol české státnosti. A tato tradice nás všechny nejen v současnosti, ale i pro budoucnost, zavazuje...

Jan Kotous

Biskup Vlastimil Kročil poklepal základní kámen stavby dálnice D3

Diecézní biskup Vlastimil Kročil se dne 15. března 2017 zúčastnil slavnostního zahájení stavby dálnice D3 v novém úseku Ševětín – Borek. Při této příležitosti poklepal spolu s českobudějovickým primátorem Jiřím Svobodou základní kámen stavby. „*Budovaná dálnice D3 může pro jižní Čechy přinést nejen ekonomický rozvoj, ale představuje především příležitost ke snazšímu spojení mezi lidmi, vzájemnému setkávání a dialogu,*“ řekl diecézní biskup Vlastimil Kročil. Zahájení stavby proběhlo za účasti ministra dopravy Dana Ťoka a ministra financí Andreje Babiše, se kterými otec Vlastimil hovořil o přínosu dálnice pro jihočeský region. Biskupství českobudějovické se na realizaci stavby přímo podílí, a to formou pronájmu pozemků pro technické a materiální zázemí stavby dálnice.

Miroslav Bína, oddělení tiskové | Biskupství českobudějovické

Biskup Vlastimil Kročil: Svoboda není ničím samozřejmým

Úvodní zdravici zahájil dne 22. března 2017 diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil první setkání zástupců karlovských a přemyslovských měst České Budějovice a Písek na českobudějovické radnici.

Biskup Vlastimil Kročil při příležitosti připomenutí kořenů české státnosti a naší historie poukázal na duchovní rozměr člověka, na který byl už v minulosti kladen velký důraz.

„Lidský život není jen o věcech materiálních a hmotných, ale má-li člověk prožívat svůj život plnohodnotným způsobem, pak duchovní rozměr nelze od života oddělovat, k životu prostě patří,“ řekl Vlastimil Kročil. Podle něj byla v dějinách naší země a společnosti i období, kdy byly takové myšlenky považovány za přežitek minulosti. „Křesťanské poselství však stále trvá a žije i dnes. Dá-li se v dnešní době mluvit o někom, jakožto nositeli tradice, pak je to právě církev, která existuje bezmála dva tisíce let,“ dodal.

Podle Vlastimila Kročila nyní žijeme ve svobodě, která však není ničím samozřejmým. „Život ve svobodě má být životem žitým v odpovědnosti, přičemž podstatnou podmínkou úspěchu je prostředí smíru a pokoje,“ uvedl otec biskup.

U příležitosti setkání zástupců přemyslovských měst vyslovil také přání, aby chom pečovali o vizi zakladatele Českých Budějovic, dbát o hospodářský i duchovní rozvoj společnosti i v dnešních dnech.

Biskup Vlastimil přebírá erb města Kaliningrad.

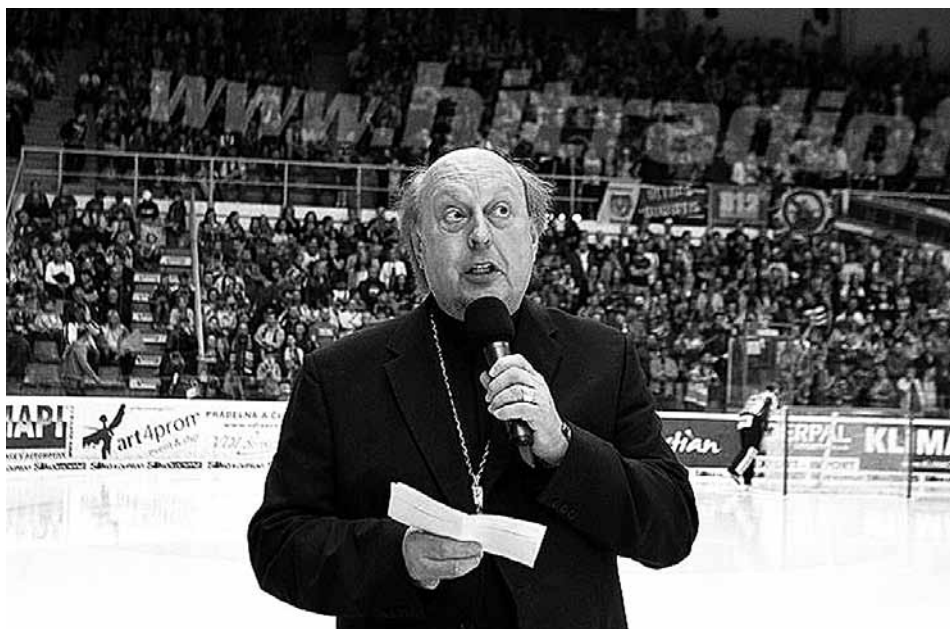
Cílem setkání zástupců partnerských měst, univerzit a církve bylo vytvoření nových vazeb na historickém základu a připomenutí odkazu zejména Přemysla Otakara II. i císaře římského a krále českého Karla IV.

Součástí projektu je vytvoření stálé expozice a putovní reprezentativní výstavy v Jihočeském kraji s přesahem do národního a mezinárodního povědomí.

Setkání doprovodí výstava zahrnující kresby a grafiky českých a evropských panovníků,

erbů české a evropské šlechty, portrétů představitelů církevních řádů a heraldiku z tvorby milevského rodáka Františka Doubka.

*Miroslav Bína,
oddělení tiskové | Biskupství českobudějovické*

Biskup Pavel Posád popřál hokejistům vše dobré

Zástupci hokejového klubu HC Motor České Budějovice požádali o zdravici u příležitosti baráže o návrat do extraligy ledního hokeje. Mons. Pavel Posád připomněl záchranu zdejšího hokejového klubu v roce 2013 a popřál hokejistům i fanouškům úspěch při nadcházejících zápasech o postup do nejvyšší české hokejové soutěže.

„Pro nás všechny je také povzbuzením, že se

při svém úsilí o dosažení cíle hlásíte k idejím spolupráce, vzájemnosti a bratrství, např. i prosbou o tuto krátkou přímluvu. Přeji vám, aby vaše počínání bylo vedeno snahou o fair play a poháněno radostí ze sportu a týmové práce,“ řekl otec biskup v pátek 31. března před začátkem utkání.

*Miroslav Bína,
oddělení tiskové | Biskupství českobudějovické*

KVĚTNOVÁ SOBOTA na Klokotech

6. května 2017

Žasnout nad krásou stvoření...

P. Michal Pulec,
táborský vikář

- 16.00 modlitba Klokotských zpívaných hodin
- 16.30 růženec a svátost smíření v kostele
- 17.00 mše sv. se svátostným požehnáním
Po mši sv. posezení v Emauzích

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
Staroklokotská 1, 390 03 Tábor
tel. 381 232 584
e-mail: klokotyomi@volny.cz

Mše sv. denně v 17.00
v neděli v 10.00

Zpověď: po-so 16.30-17.00
pá 17.30-20.30

www.klokoty.cz
www.oblati.cz

Rozpomínka

Sobota 18. března letošního roku – a smutná zpráva s ní spojená – znamenala také, že se člověk rozpomenul na některé okamžiky spojené s osobou kardinála Miloslava Vlk a památným pražským Vyšehradem, o který se pan kardinál, věren svému původnímu povolání historika-archiváře, po celou dobu svého působení na pražském arcibiskupském stolci živě zajímal. Kardinál Vlk chápal Vyšehrad jako „druhé místo české státnosti po Pražském hradu“ a vždy také zdůrazňoval zvláštní postavení jeho kapituly, které v kapitulních statutech potvrdil určitou autonomii, včetně čestného titulu „preláta země České“ pro jejího probošta a děkana.

Vyšehradská kapitula je jednou z nejstarších právnických osob, existujících na našem území nepřerušeně od svého založení v roce 1070 prvním českým králem Vratislavem II. Její význam byl ještě zdůrazněn, prakticky až do období vlády Marie Terezie zcela úplnému a do II. vatikánského koncilu částečnému, podřízením přímo Svatému stolci. Činnost kapituly, zejména jejich představených proboštů, byla neodmyslitelně spojena po dlouhá staletí s vedením královské kanceláře. Z pera jejich členů vycházely postupně nejdůležitější listiny – právní akty – našeho státu. V kapitule působila řada vynikajících právníků, z nichž namátkou je možno uvést královské kancléře Petra z Aspeltu, Petra z Prahy, Václava Králíka z Buřenic, či kanovníka a královského protonotáře Jindřicha z Isernie a v neposlední řadě českého národního světce – právníka Jana z Pomuku. Tyto skutečnosti pan kardinál vnímal velmi citlivě a pozorně sledoval, jak byly poměrně záhy, ani ne rok po jeho příchodu do Prahy, vyřešeny majetkoprávní otázky mezi kapitulou, státem a hlavním městem Prahou, které za jeho účinné pomoci skončily ke spokojenosti všech zúčastněných.

Ani ne rok po jeho příchodu do Prahy bylo vzpomenu 900. výročí úmrtí prvního českého krále Vratislava II., který v bazilice na Vyšehradě našel místo svého posledního odpočinku. Vyšehradská bazilika byla v té době v rekonstrukci a byl to právě arcibiskup Vlk, který rozhodl, že slavnostní vzpomínková bohoslužba za krále Vratislava se uskuteční v katedrále sv. Víta. Slavnou mši sv. „za krále“ celebroidal vzápětí po zahájení výstavy „Z pokladů Vyšehradské kapituly“, kterou společně s ministrem kultury PhDr. Milanem Uhdem otevřel 14. ledna 1992 v Lobkowiczském paláci, za účasti mnoha vysokých státních i církevních představitelů. Výstava tohoto charakteru, pořádaná církevní právníkou osobou, byla vůbec první po „sametové revoluci“ a naši veřejnost velmi zaujala. Vždyť jí navštívilo téměř 17 tisíc zájemců.

V roce 1992 také založil na Vyšehradě, jak říkal – „novou tradici“, dodnes v Praze populární „kardinálské dušičky“. Při každoroční vzpomínce na „všechny věrné zemřelé“ 2. lis-

topadu nikdy neopomněl projít vyšehradským hřbitovem a požehnat hroby významných českých vlastenců, spisovatelů, umělců nebo právníků.

V souvislosti s církevními restitucemi, které se „táhly“ prakticky po celou dobu, kdy působil na první pozici české římskokatolické církve, byl patrný také jeho zájem o právo a jeho praktické uplatňování. S právníky trávil bezpočet chvil a bylo zajímavé sledovat, jak se u něho, člověka poměrně vysokého

věku, rozvíjí odborné právní myšlení. Jeho názory byly naprosto konzistentní, nebál se je veřejně prezentovat, avšak byl přístupný vždy a za všech okolností rozumné argumentaci. Odlišný, ale objektivní právní názor druhého byl připraven akceptovat.

Zájem o Vyšehrad projevoval arcibiskup Vlk trvale. Jako ordinář pražské arcidiecéze zpřístupnil za účasti apoštolského nuncia, kterým byl tehdy Mons. Giovanni Coppa, slavnostní bohoslužbu o svátku sv. apoštolů Petra a Pavla v roce 1992 hlavní loď zrestaurované vyšehradské baziliky, a o dva roky později již baziliku celou. Tradiční „vyšehradskou pout“ vynechal za všechna léta svého arcibiskupování jenom jednou, v roce 2003.

V miléniovém roce 2000 se odehrála událost, o které nejprve trochu pochyboval, ale která se mu pak stala naprosto citovou záležitostí. A tou byly nové vyšehradské zvony a zvonkohra. Když později po několika letech stál pan kardinál s pisatelem těchto řádků jednoho letního večera před vyšehradskou bazilikou a naslouchal hlasu nových zvonů a zvonkohře, řekl: „*Nejprve jsem o tom pochyboval, ale teď vidím, že jste měl pravdu...*“

Dalo by se ještě hodně psát o vztahu Miloslava Vlka k Vyšehradu. A tak svoji „rozmínku“ končím vyjádřením naděje, že snad, v době své hospitalizace v nemocnici na Karlově náměstí, zaslechl někdy v podvečer i vyšehradské zvony...

Jan Kotous

S Miloslavem Vlkem se rozloučila zaplněná katedrála

Se svým bývalým biskupem a pozdějším kardinálem se ve čtvrtek 23. března rozloučily stovky lidí, kteří přišli na rekviem za kard. Miloslava Vlka do českobudějovické katedrály sv. Mikuláše. Liturgii předsedal diecézní biskup Vlastimil Kročil, který také nesl rakev s ostatky Miloslava Vlka při následném pohřbu v katedrále sv. Víta v Praze. Pro zasvěcené nebylo podle biskupa Vlastimila Kročila překvapením, když byl jmenován pražským arcibiskupem a o pár let později kardinálem. „*To už jej znali skutečně všichni. Ač mnohdy nepochopen, poznali jeho nekompromisní postoje, ať již šlo o věc spravedlivého narovnání vztahu mezi církví a státem nebo zdůrazňování tolik potřebné transformace srdcí před transformací pouze ekonomickou. Všichni měli možnost poznat jeho smysl pro právo, cit pro spravedlnost,*“ řekl Vlastimil Kročil.

Posledního rozloučení v českobudějovické katedrále se zúčastnili poutníci z celé diecéze, kde se také odehrály individuální vzpomínkové akce za zesnulého kardinála Vlka.

Miroslav Bína, oddělení tiskové | Biskupství českobudějovické, foto Marie Košinová, Člověk a víra

44 hodin v klášteře

Postní duchovní obnova pro starší děti z vikariátu Sušice-Nepomuk měla téma „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí život“ (Jan 15,13). Tuto větu děti objevily i na retabulu v kostele sv. Vintíře na Dobré Vodě, kde jsme se seznámili i s životopisy svatých, kteří jsou na něm vyobrazení. Po výborné snídani v Domě sv. Vintíře se všichni vydali na krásnou procházku zasněženým lesem na téměř ledovou Vintířovu skálu. V muzeu Dr. Šimona Adlera jsme si připomněli život původních židovských obyvatel Šumavy a jejich těžký životní osud.

Po mši sv. a dobrém obědě následoval návrat do kapucínského kláštera v Sušici. S sebou si všichni odnášeli i skutečný kámen jako symbol vlastních hříchů, které tíží naše srdce. Kameny byly odloženy při večerní svátosti smíření a kající bohoslužbě, kterou vedli bratři kapucíni. Poté následovala noční výprava křížovou cestou na Andělíček.

V sobotu jsme navštívili seniory v Domově důchodců a slavili společné mši svatou. Po bohoslužbě jsme ve skupinách obešli pokoje a zpívali obyvatelům domova lidové písničky. Měli jsme radost, když se k našemu zpěvu přidávali. Dědečkové a babičky od dětí dostali vyzdobené kamínky, které večer v klášteře vyrobily.

V našem programu nechybělo ani napínavé večerní vyprávění oldskauta Vládi Černého. Čas byl na společnou modlitbu ranních a ve-

černích chval, duchovní ztišení, společné hry, film, soutěže ve skupinkách i úklid.

Na závěr postní duchovní obnovy jsme se opět sešli v klášterním kostele v kapli Svatého Kříže a připomněli si některé osobnosti, které obětovaly svůj život pro druhé.

Velké poděkování patří všem, kteří se do programu zapojili a pomáhali: paní Vachrlonové z Domu sv. Vintíře, Jindře Lejskové, Zuzce

Krúsové, Václavu Felixi Šmídlovi, Vláďovi Černému, našemu kaplanovi pro mládež Jendovi Kulhánkovi, Jiřímu Kopelentovi a bratřím kapucínům Kryštofovi, Janovi a Romualdovi.

Nyní se už chystáme a zveme školní mládež na pouť od 4. do 8. května za bratry kapucíny do Olomouce.

Šárka a Vojtěch Šmídlovi

DKS zve...

Diecézní katechetické středisko zve všechny zájemce na **Přehlídku projektu do škol** s názvem **Kdo jsme**, která se uskuteční 5. 6. 2017 od 9.00 v kostele Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích. Je připravena pohádka divadla Studna a prezentace úkolů, které plnily přihlášené školy v projektu.

Během května a června budou probíhat ve vikariátech **Dětské vikariátní poutě**. Chcete-li se zúčastnit, zjistěte si bližší informace na stránkách www.kc.bcb.cz, kde je rozpis jednotlivých poutí uveden.

Spolek Most – České Budějovice a Biskupství českobudějovické zvou všechny zájemce na **Pouť rodin za nenarozený život**, která je podporována Českou biskupskou konferencí v sobotu 22. 4. 2017 při příležitosti Národního pochodu pro život a rodinu. Přihlášení do autobusů a bližší informace lze získat na adrese dks@bcb.cz nebo na telefonním čísle 731 402 820.

Víkendovka pro děti v Klášteře školských sester de N. D. v Horažďovicích

Ve dnech 25.-26. března se v Horažďovicích na víkendovce *Cesta k novému životu* sešlo 12 dětí. Setkání začalo katechezí podle metodiky F. Ketta *Ač semínko malé bývá, velkou sílu v sobě skrývá*. Při tvoření si děti vyrobily z kelímku od jogurtu a papíru kohouta, který jim měl připomenout Petrovo zapření. Po obědě jsme vyrazili na křížovou cestu městem na blízký kopec. Ke mši sv. jsme nacvičili písničku *Pán volá, poslouchej*. Kromě programu vážnějšího byly, jako při každé víkendovce, i chvíle na hry a zábavu

S. M. Jana de N.D.

Duchovní obnova pro dívky

10.-12. března se konala v klášteře kapucínů v Sušici duchovní obnova pro dívky „Z lásky k Tobě.“ Na začátku postní doby jsme se sešly, abychom obnovily, prohloubily a oživily svůj vztah k Bohu.

V sobotu dopoledne jsme se setkaly se slovem Božím, abychom si uvědomily, že při mši svaté k nám promlouvá živý Bůh. Osobní setkání s živým Slovem v rozjímání nad nedělním evangeliem: co mi chce Bůh říct, co je pro mě evangeliem - radostnou zvěstí?

V sobotu odpoledne jsme se vydaly na křížovou cestu na Andělíček.

Večer jsme shlédly film, který se jmenoval Příběh Marie. Od 23 hodin se pak konala noční adorace, která trvala do 6 hodin.

V neděli po mši sv. byla duchovní obnova zakončena a po obědě jsme se rozloučily a vydaly se do svých domovů.

20.-21. května se bude konat putovní duchovní obnova k Panně Marii Strašinské, na kterou vás srdečně zveme. *Anežka a Klára Kroupovy*

Ve své profesi jsem se při zajištění existence a ekonomického přežití svěřeného hospice setkal se spoustou dárců. Poznal jsem dobré lidi, kteří nám dobrovolnickky pomáhají, jiné, kteří se za pacienty a hospic modlí, další nám pomohli darováním drahých pomůcek, včetně třeba automobilu. Někteří věnovali velké finanční dary. Vybavuji si několik dobrodinců, kteří přispěli, i opakovaně, několika sty tisíci korun. Díky tomu mohl loni zahájit službu třeba náš nový domácí Hospic sv. Veroniky v Českých Budějovicích.

I díky těmto dobrým lidem hospic slouží dvanalet, navzdory státně ekonomickým a jiným společenským turbulencím. Bez nich by nebyl. Pokud ano, pak nikoli ve stávající kvalitě - s menším počtem personálu a významně horším vybavením... Za to vše náleží našim příznivcům a dárcům nekonečná vděčnost. Bůh žehná. Až se chvěji, abych mu nepřekážel a nekřížil Boží plány...

S největším dárcem jsem se však setkal v těchto dnech. Přiznám se, že větší dojetí z obdarování jsem dosud nepocítil. Navštívil mne šestiletý předškolák Vojta se svojí maminkou a mladším bráškou. Sám, bez ovlivňování druhými, se rozhodl, že chce pomáhat. Přišel mi říci, že začal vyrábět přívěsky, růžence, ozdoby atd. Že je bude prodávat a veškerý zisk věnuje postiženým a nemocným. Oněměl jsem. Zvlhly mi oči.

Co je víc, než čistá, upřímná, bezelstná lidskost a добрota? Ano, již jsem to někde četl. Už vím: Kdo bude jako toto dítě, ten je největší v království nebeském (Mt 18,4).

PhDr. Robert Huneš

*ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.
prezident Asociace poskytovatelů
hospicové paliativní péče*

Muzeum fotografie a moderních obrazových médií si Vás dovoluje pozvat na výstavu

JIRÍ ŠKOCH

BOHUSLAV REYNEK

fotografie

cliché verre

**vernisáž v pátek 21. dubna 2017
v 17.00** v prostorách Muzea fotografie a moderních obrazových médií (Kostelní 20/1, Jindřichův Hradec)

Úvodní slovo pronese Jiří Šerých.
Hudební doprovod Ondřej Škoch, Štěpán Škoch – výběr zhudebněných básní Bohuslava Reynka a Suzanne Renaud v překladu Alice Škochové.

Kurátor výstavy František Nárovec.

Výstava potrvá do 30. prosince 2017.

Otevírací doba:

úterý až neděle, svátky
10.00–12.30, 13.00–17.00

Muzeum fotografie a moderních obrazových médií, o. p. s.
Kostelní 20/1 – jezuitská kolej,
377 01 Jindřichův Hradec,
tel. +420 384 362 459,
e-mail: mfmom@mfmom.cz,
www.mfmom.cz

Realizace výstavy Galerie Měsíc ve dne, Nová 3, České Budějovice

P. JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka novým prezidentem Diecézní charity České Budějovice

S platností od 16. března 2017 došlo ke změně ve funkci prezidenta a zároveň druhého statutárního zástupce Diecézní charity České Budějovice. Ředitelem a prvním statutárním zástupcem Diecézní charity České Budějovice nadále zůstává Mag. theol. Jiří Kohout. Prezidentem a druhým statutárním zástupcem byl k 16. 3. 2017 jmenován P. JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka, administrátor farnosti Veselí nad Lužnicí.

Pan biskup Mons. Pavel Posád byl k 15. 3. 2017 uvolněn z funkce prezidenta a druhého statutárního zástupce. Tímto za celou naši organizaci vyjadřujeme upřímné poděkování za práci a péči panu biskupovi Mons. Pavlu Posádovi a přejeme mu do jeho dalšího působení mnoho pěkných chvil a Boží požehnání.

P. Stanislavu Brožkovi, novému prezidentovi Diecézní charity České Budějovice jsme položili několik otázek:

Do funkce prezidenta Diecézní charity ČB Vás jmenoval českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil. Jak vnímáte svou novou úlohu?

Prezidentem DCH České Budějovice jsem byl jmenován teprve před několika dny, takže mým prvním úkolem bude nejprve se dobře seznámit s dosavadním během činnosti Charit v diecézi a také s mými konkrétními pravomocemi. Prozatím vnímám, že důležité pro moji službu bude, abych dobře a efektivně spolupracoval s Mag. Jiřím Kohoutem, ředitelem Diecézní charity České Budějovice. Navíc považuji za Boží řízení, že právě ve Veselí, v Domě sv. Františka, nyní bydlí otec Hugo Pitel, který také zastával funkci prezidenta DCH ČB. Rád bych právě od něj načerpal zkušenosti a inspiraci, jak dobře vykonávat svou novou úlohu.

Na co se budete chtít zaměřit?

Velmi mi leží na srdci dobré jméno Charity na veřejnosti a určitě se budu snažit podporovat její činnost v diecézi.

Jako prezident jste zodpovědný za pastorační a duchovní službu pro Charity v českobudějovické diecézi.

Na to se těším asi ze všeho nejvíce. Také se těším, že mi tento úkol umožní setkat se s mnoha pracovníky a dobrovolníky Charit v českobudějovické diecézi.

Jaké máte zájmy a koníčky?

Mojí velikou zálibou je včelaření. A několik posledních let také výroba svící ze včelího vosku.

JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka

Pochází z jihočeských Netolic. Teologii studoval na pražské Univerzitě Karlově a v rakouském Heiligenkreuzu. V roce 2009 byl vysvěcen

na kněze v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše. Působil jako kaplan v Táboře a okolních farnostech a krátký čas také ve Strakonici. V letech 2013 až 2016 studoval církevní právo v Římě. Od července 2016 je ustanoven duchovním správcem farností Veselí nad Lužnicí, Drahov, Dráčov a Hamr na Táborsku. Prezidentem Diecézní charity České Budějovice a zároveň jejím druhým statutárním zástupcem byl jmenován k 16. březnu 2017.

Věrka Michalicová

Pašijové hry v podání lidí bez domova mohli vidět návštěvníci českobudějovického Domu sv. Pavla (Městská charita České Budějovice) v pátek 7. dubna 2017. Pro diváky to byl jeden z nejsilnějších zážitků dne. Ježíš vysmívaný, zavržený, žíznlivý, ukřižovaný. Ježíš bez domova.

Do 20. 4. 2017 přijímá
Diecézní charita České Budějovice
příhlášky do výběrového řízení
na sociálního pracovníka
do Poradny Eva – sociální poradenství
a terénní práce.
Místo působnosti: České Budějovice.
Podrobnosti na
www.dchcb.cz/zamestnani

Duchovní obnovu prožilo na třicet pracovníků Charit českobudějovické diecéze s P. Stanislavem Brožkou – duchovním správcem ve Veselí nad Lužnicí a zároveň nově jmenovaným prezidentem Diecézní charity České Budějovice. Jedním z témat dne bylo podobenství o milosrdném Samaritáně. Otázka: Kdo je můj bližní? se poznenáhlu proměňuje v postoj: Pro koho já mám být bližním, milosrdným Samaritánem? A co když jsem já tím zraněným na cestě. Nechám se ošetřit, aby mi mohl někdo druhý prokázat službu milosrdenství?

Na péči o své blízké nemusíte být sami

Pečovatelská služba Městské charity České Budějovice pomáhá uživatelům při činnostech, které již samostatně nezvládají, a zejména podporuje schopnosti a možnosti klientů, aby mohli co nejdéle zůstat v přirozeném prostředí. Snaží se také o sociální začleňování seniorů, kteří se, zvláště v malých obcích dostávají do izolace. Pro aktivní seniory žijící na vesnicích připravuje Pečovatelská služba ve spolupráci s dobrovolníky program v Klubu seniorů v obci Borek u Českých Budějovic, například se tady dvakrát týdně cvičí jóga.

Pečovatelky pomáhají při zvládání běžných denních úkonů, při osobní hygieně a zajištění chodu domácnosti. Kromě toho také rozvážejí obědy s možností výběru standardního jídla nebo diety. Pokud klient potřebuje obstarat více, třeba při odjezdu pečující rodiny na dovolenou, může využít i služeb osobních asistentů Městské charity.

Pečovatelky jsou denně v kontaktu s více než dvěma stovkami klientů z Českých Budějovic a okolních obcí, mezi které patří například Dobrá Voda, Rudolfov, Srubec, Borek, Hluboká nad Vltavou, Kamenný Újezd, Litvínovice, Nová i Stará Homole.

Činnost pečovatelské služby je klientům poskytována za úhradu a spolufinancována z dotací Krajského úřadu Jihočeského kraje a statutárního města České Budějovice. Přesto pro svůj rozvoj potřebuje i podporu dárců a sponzorů. Zapojit se do charitativního díla můžete mnoha způsoby: materiálními dary, šířením povědomí o naší činnosti, dobrovolnictvím a také finančními příspěvky:

- v hotovosti do pokladny v sídle Městské charity v Č. Budějovicích, Žižkova 12,
- poštovní poukázkou nebo bezhotovostním převodem na účet č. 7000029251/8040.

Rádi Vám vystavíme potvrzení o poskytnutí daru.

Městská charita České Budějovice
www.mchcb.cz, tel.: 387 718 208
Žižkova 12/309, České Budějovice

Milá Charito,

chtěla bych se s vámi podělit o svoji radost a poděkovat za celou rodinu a hlavně i za moji maminku.

Počátkem loňského ledna si maminka zlomila na namrzlém chodníku krček stehenní kosti a pohmoždila si ruku. Byla hospitalizována v nemocnici a téměř dva měsíce ležela na oddělení následné péče. Denně jsme za ní chodili, přes všechnu bolest ze zranění a těžkostí spojených s pobytem v nemocnici byla aktivní, se zájmem nás kontrolovala, jak jsme zabezpečili domek, ve kterém žije již sama, jak jsme se postarali o jejího malého psa a slepice. Pověděla, jak moc se těší domů, s radostí sobě vlastní mluvila o svých plánech do budoucna.

Pár dní před ukončením jejího pobytu v českobudějovické nemocnici nám sociální pracovnice oddělení následné péče doporučila, aby-

chom si buď maminku vzali domů a pomohli jí s rekonvalescencí, nebo abychom se snažili zajistit pečovatelskou službu, a předala nám kontakty i na vás, na Charitu.

Maminka tvrdošjně trvala na svém, že chce domů, do domečku s pejskem a slípkami. Prostě domů na vesnici, kde s tatínkem prožili celý život a kde nás všechny vychovala. Domů, kde se na ledu zranila, a přesto to místo miluje. Stačil jeden telefonát a z celé rodiny spadla velká starost. (...)

Váš sociální pracovník přišel v dohodnutý čas, chvíli jsme mluvili o našich možnostech, maminka povídala, co všechno by potřebovala, když je ještě připoutaná k lůžku a pohybovat se může jen s dopomocí. Získávali jsme další informace, zlepšila se nám nálada po zjištění, že pečovatelka může přijít již ráno a zatopit, pomůže s ranní hygienou, obléčením, že v poledne i večer se její návštěva může zopakovat, pokud nebudeme mamince schopni pomoci my, rodina. Zjistili jsme také, že může na doporučení lékaře docházet za maminkou zdravotní sestra Charity a s maminkou rehabilitovat. Za pár desítek minut jste nám pomohli vyřešit spoustu starostí, se kterými jsme si nevěděli rady.

Již druhý den ráno přišla v domluvený čas paní pečovatelka (...) a také se dostavila zdravotní sestřička a cvičila s maminkou poraněnou nohu. Asi po měsíci si maminka sama změnila vaše služby, začala chodit na procházky s pejskem a doprovodem pečovatelky, těšila se na každou její návštěvu...

Maminka před pár dny zemřela, ve spánku, ale jen díky vám a vašim pečovatelkám se nám všem podařilo mamince umožnit být doma, prožít ten rok a půl tam, kde to celý život milovala... Moc děkujeme!

A. N.

Obrácené kalendáře

V Oblastní charitě Sušice jsme se nechali v předvánoční době inspirovat Obráceným adventním kalendářem - každý den v adventu jsme darovali do společné krabice jednu věc, která bude užitečná ještě někomu jinému. Máme velkou radost, že se k nám připojilo hodně místních lidí z měst a okolních vesnic Sušice, Kašperských Hor, Kolinec a Železně Rudě. Obdobně ve sběru předmětů pokračujeme i v postní době.

Všechny darované věci jsme věnovali na dobročinný Bazárek, který se konal 8. 4. 2017 v kavárně Veget Café v Jablůnce. Výtěžek z Bazárku bude sloužit na podporu charitativních služeb. Užitečné věci jsme také darovali lidem v nouzi. I veřejnost si mohla přijít na Bazárek prodat své předměty či vlastní výrobky. Účast například přislíbil sympatizant Charity, který zdarma učil vázání velikonočních pomlázek či naše šikovná pečovatelka, která šije patchworkové zajičky, ptáčky a jiné jarní dekorace. Více informací najdete na našich webových stránkách a Facebooku.

Petra Marková

Týden pro rodinu 2017

Máme tu zas Týden pro rodinu, letos s mottem „Hledáme své kořeny...“

Jak vůbec takové motto vzniklo? Sledujte myšlenky spolu s námi... Tak jako strom vyrůstá z kořenů, první lidská zkušenost se formuje v rodině. V rodině zapouštíme kořeny, vyrůstáme, jsme součástí košaté koruny lidských vztahů a učíme se být součástí společenství. Ovoce našich životů, výsledky naší práce, výchovy a usilování jsou podmíněny vším, co jsme se v rodině naučili. V rodině nacházíme podporu a zázemí, s rodinou také oslavujeme úspěchy a milníky našich životů. Každý rok v květnu přichází také příležitost připojit se ke stovkám dalších rodin a navštívit akce Týdne pro rodinu, který letos proběhne od 14. do 20. 5. v řadě měst a míst České republiky. Vyhlášovatelem Týdne pro rodinu je Asociace center pro rodinu, střešní organizace propojující řadu subjektů, které se celoročně rodinám věnují, připravují pro ně programy a pomáhají vytvořit podmínky, v nichž se rodinám dobře daří. K týdnu pro rodinu se připojuje také řada dalších aktérů, obcí, regionů, institucí, skupin a společenství, které se tak chtějí přihlásit k myšlence, že rodina je jedinečným prostorem lidského růstu a zraní a že je v zájmu nás všech, aby se rodině dařilo co nejlépe. Motto letošního Týdne pro rodinu mluví ke kořenům - a nabízí tak řadu různých způsobů, jak se k němu přidat.

Kořeny každé rodiny jsou skryty v rodinné historii, ve starých fotografiích, vyprávění babiček a dědečků o lidech a časech dávno minulých. Rodokmeny zase nabízejí odraz zmizelé historie, často v nich nacházíme místa a jména, která rozšíří náš pohled na vlastní původ o nečekané rozměry. Mohou být námětem netradičního rodinného výletu do míst, kde žili či působili naši předkové. V kořenech rodiny nacházíme i tradice či rituály, které jsou v každé rodině něčím zvláštním a jedinečným. Semínko, které rodina společně zasadí, se může stát košatým svědkem stálosti v čase, věrnosti a odpovědnosti jednoho za druhého - a také dárce stínu a domovem ptáků. Je jen na nás, abychom nezapomínali na kořeny, z nichž vyrůstáme. Více informací a pozvánky k akcím Týdne pro rodinu, stejně jako seznam všech subjektů, které se k němu připojují, najdete na Facebooku (Týden pro rodinu) i na www.acer-cr.cz

Tolik informace k letošnímu ročníku. Ale proč společně s dalšími rodinami, ve společenství rodin neuspořádat ve farnosti setkání s takovým tématem? Proč neuspořádat výstavku

Jak může rozvedený člověk žít co nejlépe křesťansky?

Bliží se Týden pro rodinu - letos probíhá 14.-21. 5. 2017 - a Diecézní centrum pro rodinu pořádá u této příležitosti kromě pravidelné víkendové obnovy pro rodiny také první setkání pro rozvedené a znovu seždané. Mnozí si jistě řeknou, že to je paradox. Ale podívejme se na celou situaci trochu blíže. I když jsou rozvody samozřejmě smutné, nedobré, jsou realitou. Ve společnosti přináší mnoho nezdravých jevů, komplikované vztahy v rodině často poškozují harmonický vývoj dětí. Jak těžko mohou děti z rozvrácených rodin v budoucnu utvářet zdravé partnerské vztahy. Ale pořád jde o rodinu, i když trpí všemi možnými neduhy. Jak píše papež František v apoštolské exhortaci *Amoris laetitia*: „Rozvod je zlo a rostoucí počet rozvedených manželství je velmi zneklidňující. Naším nepochybně nejdůležitějším pastoračním úkolem vzhledem k rodině k rodinám je proto posilovat lásku a pomáhat hojit rány, abychom předcházeli šíření tohoto dramatu naší doby.“

Podívejme se v našem příspěvku na širší rozvedení tématu od pastoralisty Mons. Aleše Opatrného, který se touto oblastí kategoriální pastorační práce dlouhé roky zabývá, abychom porozuměli proč se i v naší diecézi koná pro rozvedené taková akce...

Manželství, platně uzavřené v katolické církvi, je nerozlučitelné. Je možné, že někdo má pochybnosti o tom, zda jeho manželství bylo skutečně platné či nikoli, zda splňovalo všechny podmínky, které má podle práva splňovat. Je samozřejmé, že většina lidí podmínky platnosti běžně nezná. Má-li tedy člověk pochybnosti o platnosti manželství, uzavřeného v katolické církvi, má se obrátit na svého duchovního správce nebo na některého člena církevního soudu, aby si celou věc osvětlil.

Zjistí-li se, že manželství bylo uzavřeno neplatně, pak se dá církevní soudním procesem dojít k potvrzení této skutečnosti a prohlásit dané manželství za neplatné od samého počátku (nikoli za rozvedené). Potom tedy může být uzavřen platný, ne druhý, ale vlastně první církevní sňatek.

Dospěje-li se naopak k závěru, že manželství

výtvarných prací našich dětí společně s krásnou ruční prací našich prababiček, kterou ještě doma zrovna některá babička jako památku schovává? Nebo snad máte nápad uspořádat burzu nejlepších rodinných receptů a to dokonce na webu nebo facebooku? Nebo už máte jinou představu?

Záleží nakonec na každé rodině, jak se oslavy Týdne pro rodinu ujme, s kým se spojí a koho k ní pozve. Těšíme se na vaše aktivity a daleko lepší nápady, jak nám o nich napíšete na adresu Diecézního centra pro rodinu - dcrc@bcb.cz, abychom je mohli sdílet pro čtenáře i v dalších číslech časopisu Setkání. -dcr-

bylo uzavřeno platně, pak přichází na řadu odpověď na výše položenou otázku: Jak může žít co nejlépe křesťansky člověk, jehož manželství bylo sice rozvedeno civilně, ale jako manželství před Bohem dále trvá?

Takový člověk buď zůstává sám, nebo uzavřel nové, civilní manželství a podle toho, ve které z těchto dvou situací se nachází, bude hledat další řešení svého života.

A proč je dobré pořádat setkání rozvedených? Někdo může pozvání na takové setkání pocítovat jako milou pozornost, jiný jako přímé osočení, jako by se o něm řeklo, že je nějaký divný. Rozvod se však často považuje za něco zcela přirozeného a normálního - ve velkých městech je počet rozvodů a trvajících manželství takřka jedna ku jedné. Statisticky tedy rozvod vypadá stejně normálně jako manželství.

Ale podíváme-li se do nitra člověka, do nitra lidské společnosti a do nitra rodiny, uvidíme, že rozvod je pro každého člověka břemenem a že většina lidí prožila následující věc - stáli před rozvodem a měli dojem, že toto je konečné řešení, že to je konec jejich trápení. Určitá trápení jistě přestanou, ale současně s tím se objevují trápení nová, se kterými se nepočítalo. Rozvod tedy zpravidla není pocíťován jako vstup do ráje.

Řada křesťanů se po rozvodu snaží celou věc nějakým způsobem beze zbytku anulovat, jako kdyby žádný rozvod nebyl, a stejný postoj by čekali nejspíš i od církve. Jen menší část lidí se s minulostí aktivně vyrovnává. U těch, kteří uzavřeli nové manželství, bývá zpravidla velmi citlivým bodem přístup ke svátostem. Rozpad manželství je životní rána, která nikdy nezmiří beze stop, kterou není možné vyhojit bez následků. To bychom měli uznat. Ale na druhé straně tato rána není absolutní celoživotní diskvalifikace, která by znehodnotovala lidský život až do jeho konce.

Na to, jak po takové ráně co nejlépe žít, bychom se neměli ptát jen jako lidé, ale i jako věřící křesťané, kteří mohou i s touto utrpenou ránou svůj život naplnit a přinést co nejvíce dobrého. Církev ukládá pastýřům, aby se starali o všechny lidi, tedy i o ty, kteří si v životě s sebou nesou nějakou nezhodnotitelnou ránu. Takové rány jsou nejrůznější. Jsou lidé poznamenáni neustále se zhoršujícím sluchem, smrtí dítěte, tvrdou rodinnou výchovou atd., a jsou lidé, poznamenáni rozvodem. Katolická církev chce, aby se pastorační péče týkala všech těchto lidí. Jsou chvíle, kdy je dobré pozvat si tyto lidi zvlášť a mluvit s nimi o věcech, které je speciálně zajímají. Ale to nemůže být trvalé. Není možné udělat farnost rozvedených. A stejně tak to platí i o lidech v jakýchkoli jiných výjimečných situacích. Je nutné jim pomoci k tomu, aby mohli plnějším způsobem žít mezi ostatními lidmi, a to jak na pracovišti, tak v církvi. Co samozřejmě není možné, je dát kouzelný re-

Pokračování na 13. straně.

Pokračování z 12. strany.

cept, jenž by absolutně a beze zbytku odstranil veškeré potíže z rozvodu vyplývající. Křesťanství dává člověku na jedné straně vysoký ideál mravní, náboženský a lidský, ale na druhé straně vždy počítá s člověkem, který více či méně tohoto ideálu nedosahuje, a pomáhá mu na cestě k němu. Pomáhá mu, aby k němu vydržel jít celý život a nikdy se neztratil, nikdy se nevzdal.

Volně převzato z webu Pastorage.cz

DCR připravuje a doporučuje...

Kurzy přípravy na manželství v r. 2017

DCR pořádá kurzy přípravy manželství (civilní i církevní) s 6 setkáními, v kterých se zaměřujeme na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib). Koná se v kanceláři DCR v Široké ul. 27 v Českých Budějovicích. Pokud máte zájem, kontaktujte nás prosím telefonicky na 731 402 981.

„Cestou za kamínky“ - putování v okolí Rudolfova pro osiřelé rodiče s dětmi v sobotu 23. 4. 2017; v 9.30 sraz na parkovišti u Hornického muzea v Rudolfově. Program v přírodě s aktivitami pro děti i dospělé je zaměřen především na sourozence zemřelých dětí (věkově neomezeno). Jedná se o příjemnou procházku lesem, okolo rybníka Mrhalu (cca 5km).

Jak se vyrovnat s rozvodem?

Setkání těch, kterým ztroskotal základní životní vztah, kterým je manželství. Setkání, které proběhne **v sobotu 13. 5. 2017, zahájí přednáškou Mons. Aleš Opatrný**, počítáme s diskuzí a prací ve skupinách. Bližší informace ohledně místa a časového rozvrhu najdete na našich stránkách během dubna.

Víkendové setkání rodin „Život milovaných dětí“ 19.-21. 5. na Nových Hradech, hostem je Dr. ing. Ladislav Heryán, ThD. Nebude chybět modlitba, adorace, mše, příležitost ke svátosti smíření, rozhovory ve skupině i v manželské dvojici, svědectví i společný čas pro rodiče a děti v sobotním odpoledni. Příjezd je v pátek po 17. hod. (v 18.00 večere), končíme obědem v neděli.

Hlídkání dětí v době samostatného programu rodičů zajištěno, děti od deseti let mají v tu dobu vlastní program s animátory.

Ubytování ve 2-, 3-, 4- i 5- a 6lůžkových pokojích, teplá a studená voda na pokoji, toalety a sprchy na chodbách, celodenní strava zajištěna.

Více informací o našich akcích a ohlasech na ně naleznete na webových stránkách www.dcr.bcb.cz nebo na tel. 731 402 981.

Matka Tereza a misie

Hostem březnového kurzu pro aktivní laiky (AKLA) na Teologické fakultě Jihočeské univerzity byl 11. března P. Leo Maasburg, dlouholetý ředitel Papežských misijních děl v Rakousku. Předtím žil po boku Matky Terezy - „nosil kufry“, organizoval její zahraniční cesty, sloužil pro sestry mše svaté a byl jejím zpovědníkem. Přinášíme postřehy, které se nám z jeho přednášky o misiích a Matce Tereze vryly do paměti.

II. vatikánský koncil řekl, že církev je ve svém bytí misionářská. Pokud neevangelizuje, nevěnuje se misiím, není církví Kristovou. Není to zásobovací organizace, OSN ani obchodní společnost. Poté, co Kristus zemřel a vstal z mrtvých, apoštolové nevěděli, co dělat; vrátili se ke svým zaměstnáním, dělali to, co uměli, co mohli. Skutečně změnili svůj život až přijetím Ducha sv. – stali se novými, stali se svědky, dosvědčovali to, co viděli.

Dnešní misionář by měl dosvědčovat to, co zažil. Existuje zlaté pravidlo – nikdo nemůže dát víc, než má. Stejně je to s misiemi. Jako misionáři nejsme svědky sebe samých, ale někoho jiného, a to svědectví bude Ježíš Kristus potvrzovat. Posílá nás k lidem, se kterými se chce setkat – k rodinám, farnostem, kam sám chce vstoupit. Zároveň potvrzuje naše svědectví.

Ježíš Kristus potřebuje misionáře, aby přinášeli jeho světlo. Úkolem misionářů je odevzdat se. Matka Tereza se odevzdala. Někdo řekl: „Nemůžeme dělat to, co vy – žít v horkém klimatu, v chudobě.“ Odpověděla: „Ano, vy nemůžete dělat to, co já, ale já nemůžu dělat to, co vy.“ Každý má své povolání. Chudoba, která není vidět, je někdy temná jako chatrče. Ježíš Kristus chce vstoupit do temnoty, přinést světlo. Matka Tereza řekla: „Pokud se stanu

svatou, budu svatou temnotou, budu odcházet na nejtemnější místa zeměkoule a budu tam zapalovat světlo.“

Máme dávat odvalu tam, kde je strach. Matka Tereza se rozhodla vidět to, co je dobré. Na každém našla něco pozitivního. Řekla, že z jednoho hříchu se nemusela zpovídat: „Nikdy jsem nikoho neodsoudila.“

Matka Tereza používala pojem „Ježíš ve znepokojivém převleku chudých“. Nejhorším druhem chudoby je osamělost a pocit, že člověk není milován. Rozlišovala tři druhy chudoby – materiální, sociální a duchovní.

Sestry Matky Terezy zacházely s umírajícími něžně. Už to, jak se na někoho díváš, mluvíš s ním, ukazuje cestu k Němu. Když jsi plný Ježíše, ukazuje to i tvůj dotek. Jeden z umírajících řekl: celý život jsem žil jako zvíře a umírám jako anděl; toho chtěla Matka Tereza dosáhnout.

Při hovoru řekla biskupovi: „Víte, pane biskupe, nikdo tady neumřel bez toho, aby nedostal jízdenku do nebe. Než umřou, já je pokřtím. Vždy se jich ptám, jestli až umřou, chtějí jít k tomu Bohu, který poslal sestry a mě. Nikdo neřekl ne.“

Sestry se staraly s láskou. Bůh je láska – to je hlásání. Matka Tereza potkala na ulici špinavého muže, poklepala mu na rameno, vzala za ruku. Řekl – už dlouho jsem necítil dotek ruky. Chtěla lidi přivést do kontaktu s Kristem jednoduchými prostředky.

Matka Tereza říkala – dělat malé věci s velkou láskou. „Bůh mě nepovolal k tomu, abych byla úspěšná, Bůh mě povolal k tomu, abych byla věrná. Úspěch často nevidíme nebo je zřejmý až po letech. To, co máme dělat, je být věrný v přítomnosti.“ -pmd-, foto Pavla Hejná

Zprávy ze sirotčince v Tanzánii

Česká misionářka Ludmila po delší době podává krátkou zprávu o tom, jak se daří jejich dětem a sirotčinci, který před pěti lety spolu s Fionou založily.

Včera jsme společně s dětmi byly pozvány na mši svatou v misijním centru Konsolata v Darsalamu, bylo to velmi dobré, také jsme byly pozhnané lidmi. Dostali jsme dary, které byly přineseny do kostela jako oběti. Mouku, cukr, olej, vajíčka, ovoce. Díky Bohu za jeho lásku a štědrost, to nám pomůže v rozpočtu. Bůh se o své děti stará. Chvála Bohu a nekončné díky.

Minulý týden jsme viděli zázrak na vlastní oči. Před dvěma týdny Fiona zkoušela několik telefonátů, ohledně solární energie. Minulý týden nám volal šéf z první velké společnosti a řekl, že jeho technik je na cestě k nám se solárním ohříváčem vody. Fiona jen stačila říci, kolik to bude stát, s vědomím, že nemáme žádné peníze. Šéf řekl: neptejte se moc, a položil telefon. Když k nám dva technici přijeli, řekli nám, že

Pokračování na 15. straně.

Veliké věci mi učinil ten, který je mocný!

Ve dnech 7.-8. dubna se uskutečnilo Diecézní setkání mládeže v Českých Budějovicích. Mladí lidé z českobudějovické diecéze tak měli příležitost společně se setkat s otci biskupy Mons. Vlastimilem Kročilem a Mons. Pavlem Posádem i se svými vrstevníky. Tématem tohoto setkání se stal verš z evangelia podle Lukáše, který zvolil papež František pro Světový den mládeže 2017.

Setkání jsme zahájili v pátek v Komunitním centru Máj mší svatou, kterou celebroidl P. Mgr. Vojtěch Vágai, ředitel Diecézního centra mládeže a Diecézního centra života mládeže v českobudějovické diecézi.

Po následné večeři začala „Boží párty“, na které si mladí mohli vybrat z rozmanité nabídky minikatechezí, kreativního workshopu, her, setkání s řeholnicemi v čajovně nebo si zajít ke svátosti smíření a přímělné modlitbě. Den jsme zakončili modlitbou chval, kterou nás provázal host našeho setkání P. PaedDr. Mgr. Peter Palušák a kapela DS Band. Při modlitbě jsme se snažili dát prostor a své „ano“ Bohu, aby i v našich životech mohl konat veliké věci.

Sobotní program, který se uskutečňoval v prostorách Jihočeské univerzity, byl zahájen rozhovorem s naším otcem biskupem Vlastimilem. Rozhovor působil přívětivým dojmem a dozvěděli jsme se mnoho zajímavých, hlubokých i humorných zážitků ze života našeho otce biskupa, atmosféra byla velmi příjemná a uvolněná. A to i díky P. Mgr. Tomasovi van Zavrelovi, referentovi pro pastorační v českobudějovické diecézi, který celou diskuzi moderoval.

Velmi nás obohatila a v životě nasměrovala také katecheze na téma poselství papeže Františka mladým, aby se chopili iniciativy a stali se těmi, kdo mění tento svět. Studenty středních škol provedl touto katechezí P. Vojtěch Vágai, s cílem naučit tyto mladé vidět veliké věci, které Bůh koná v jejich konkrétních životech, a které koná i skrze ně samotné. Pro studenty vysokých škol měla tato katecheze povahu uvedení do základů koučinku orientovaného na řešení, kterými provedl odborník v této oblasti P. Peter Palušák, aby na základě správně položených otázek dokázali vést sebe i druhé k dobrým vizím a k jejich uskutečňování.

Odpoledne si mladí mohli vybrat z šesti různých témat, na která byly připraveny workshopy, a zabývat se tak aktuálními otázkami dnešní doby.

Diecézní setkání mládeže vyvrcholilo slavnostní mší svatou, kterou celebroidl otec biskup Vlastimil, za doprovodu kapely Elaion. Celé setkání se neslo v radostném duchu, v atmosféře přátelství a přijetí. Mnozí z nás z tohoto setkání odcházeli s postojem úžasu a vděčnosti Bohu. Se slovy: „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný.“

Marie Němcová

Postní duchovní obnova na Ktiši

Postní duchovní obnovy na Ktiši se zúčastnilo 16 lidí. Měli jsme možnost ztišení, společné i osobní modlitby, her i práce. V pátek proběhlo seznamování, hra a modlitba, po které nastalo silentium až do následujícího večera. Během sobotního dopoledne byl prostor pro práci kolem domu. Bylo nezvyklé pracovat v tichu, dorozumívat se pouze posunky nebo občasným slovem.

Ještě před obědem byl první blok katecheze, kterou si pro nás připravil otec Jan Hamberger. V následující půlhodině ticha jsme mohli rozjímat nad textem, který nám otec Jan předložil. Jednalo se o příběh z Lukášova evangelia o ženě, která mnoho milovala, a proto jí bylo mnoho odpuštěno (Lukáš 7, 39-50).

Po obědě jsme vyrazili na křížovou cestu, která je umístěna v lese nad Ktiší. Bylo zvláštní jít vedle lidí, kteří všichni mlčeli. Mohla jsem se tak ale lépe ponořit do svých myšlenek a díky tomu i lépe prožít křížovou cestu. Po návratu

následovaly další dva bloky katechezí s prostorem pro osobní modlitbu a rozjímání. Při nich otec Jan rozebíral 1. list Korintským, 13. kapitolu – Velepíseň lásky. Mohli jsme se zamýšlet nad tím, co je opravdová láska a jak se tato láska projevuje v našem životě. Den byl zakončen moderovanou adorací.

Silentium pro mě byl nový zážitek. Někdy bylo těžké nemluvit, nebavit se, neptat se. Ale bylo to potřeba. Duševně i duchovně jsem si odpočinula a načerpala nové síly. Ktiš je navíc skvělým místem pro ztišení a rozjímání. Vždy, když byl čas na modlitbu, vyšla jsem ven a užívala si krásného výhledu a sluníčka. Myslím, že díky tichu, modlitbě i krásnému počasí jsme mohli pocítovat Boží požehnání a pokoj. Přeji nám všem, abychom i díky této obnově dobře prožili letošní postní dobu – opravdu s touhou po obrácení našeho života k Hospodinu.

Zdislava Poláčková, 21 let, Pelhřimov

Pokračování ze 13. strany.

tento solární ohřívač vody je dar. Byly jsme mile překvapené a zároveň vděčné Bohu. Je to neuvěřitelné, jak Bohu na nás všech záleží. Chvála a díky nesmí nikdy utichnout. Máme tolik za co děkovat! Bůh vám žehnej!

V lásce Ludmila

Setkání vedoucích misijních klubek

Setkání vedoucích misijních klubek i těch, kdo se o misie zajímají, proběhlo pod pražským Strahovem v sobotu 1. dubna. O místo pro hosty jsme se v prostorách nemocnice sester boromejek dělili se seminářem pro řádové sestry z celé České republiky; o to byl den radostnější. Dopolední část našeho setkání proběhla v duchu výměny zkušeností, zájemkyně a nováčci mohli klást otázky, vedoucí klubek představovali svou činnost. Odpolední blok byl věnován ukázkám dramatizace biblického textu a prezentacím misijních zemí, s nimiž jsme prostřednictvím Papežských misijních děl v kontaktu. Potěšení přinesla především samotná možnost setkání napříč diecézemi plzeňskou, litoměřickou, pražskou a českobudějovickou.

-hk-

Misijní klubko Klokoty v březnu - Výstup na K2

V sobotu 11. března se klokotští misionáři sešli ke společnému zdolání hory K2, která se nachází na území Pákistánu. Toto setkání bylo tedy především o obdivu k Božímu stvoření – četli a lepili jsme si do svých velkých „deníků“ výpravy chvalo zpěv stvoření, společně jsme zdolávali schody v poutním domě – svázání k sobě na nohách, nocovali ve spacáku a snažili se vejít všichni do horolezeckého stanu. Na konci jsme si v kroužku povídali o tom, čím dokážeme přispět pro dobro druhých, a na mši donesli naše deníky výpravy (obohacené o informace o Pákistánu z misijní Duhy) a lana jako symboly naší výpravy i naší vzájemné provázanosti.

-hk-

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Panna Maria Fatimská v Horažďovicích

U příležitosti 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě doputovala také do Horažďovic socha, která ji zobrazuje. Paní Marie Nehézová, která ji přivezla, se se zaplněným klášterním kostelem pomodlila modlitbu k tomuto výročí, která přítomné odevzdává do Mariiny zvláštní péče. V září pak přiletí přímo z Portugalska tamější milostná soška do Prahy, Tábora a dalších míst v ČR.

Blíží se Velikonoce, největší křesťanské svátky. Sobotní čas ve velikonočním triduu je připomínkou a každoroční meditací Ježíše Krista ležícího v hrobě. Je to doba ticha, kdy se zdánlivě nic neděje, kdy Ježíš sestupuje až branám smrti, aby na sebe vzal každý lidský hřích. Pak

následuje radost ze Vzkříšení. Stejně tichá je i Panna Maria, a přesto prosby k ní bývají někdy překvapivě rychle vyslyšeny. Vyzývá nás, abychom se nebáli vstoupit do ticha, protože v tom tichu Někdo je. A to platí o to více v dnešní hlučné době.

Pro mě je toto zjevení třem dětem i osobním příběhem, protože teta pochází z Portugalska. Tak budme maličkými a tichými, ty má Panny Maria ráda.

Jiřina Panušková

KURZ VÍRY PRO DOSPĚLÉ *Setkávání nad tématy křesťanské víry*

První setkání v pátek
28. dubna 2017 od 18.00
Poutní dům Emauzy na Klokotech

*Srdečně zvou misionáři obláti
s týmem.*

Bližší informace o. Jiří, OMI
(jiri@oblaci.cz, 731 402 862)

Jarní žehnání kol

K historicky prvnímu jarnímu žehnání kol v Českých Budějovicích k salesiánům ve Čtyrech Dvorech dorazilo v neděli 9. dubna odpoledne na 70 cyklistů různého věku.

Počasí prvnímu ročníku přálo více než dost a navíc velkým lákadlem určitě byla i následná společná cyklojízda z Českých Budějovic na Hlubokou nad Vltavou, jakožto památka na zesnulého obroditele českobudějovických cyklostezek Josefa Cepáka. V úvodu setkání vystoupila i jeho manželka paní Ludmila Cepáková, která vzpomněla na několik společných zážitků kolem vzniků cyklostezek a jeho vztahu ke sportu.

Průkopník českobudějovických cyklostezek Josef Cepák, učitel českobudějovického Bis-

kupského gymnázia, který v roce 2010 tragicky zahynul při výstupu na horu Mont Blanc, dlouhodobě usiloval o vznik a rozšíření cyklostezek na Českobudějovicku. Od roku 2010, kdy tragicky zahynul, nese na jeho památku cyklostezka Hluboká nad Vltavou - České Budějovice jeho jméno.

Žehnání se ujal otec myšlenky, salesián P. Vít Dlapka, který cyklistům nejen požehnal a popřál šťastnou cyklistickou sezónu, ale všem přítomným rozdál platnou „žehnající“ cykloznámku, období automobilové STK. Platnost těchto známek je rok, a to přesně do Jarního žehnání 2018, čímž P. Dlapka naznačil, že tato akce neskončí jen u prvního ročníku.

Ondřej Trojek

Ikona není jen svatý obrázek

Česká křesťanská akademie ve spolupráci s Husitským muzeem Tábor pořádala 15. března na Klokotech přednášku Mgr. Ludmily Mikulové na téma „Ikony ze sbírek Husitského muzea“. Jak vůbec vznikla taková sbírka v Husitském muzeu v Táboře? Jako všude ve světě dochází i v Rusku a jiných pravoslavných zemích ke krádežím náboženských předmětů. Část bývá zadržena policií či celníky a některé předměty se podaří vrátit. Ikony, které se dosud nepodařilo vrátit původním majitelům, tvoří jádro muzejní sbírky.

Ikona je deskový obraz ortodoxní církve zobrazující Krista, svaté nebo biblické výjevy z jejich života. Ikony bývají zasazeny podle stanoveného pořadí do ikonostasu, mezi oltářem a věřícími. Popisují to, co je v Bibli - proto se neříká, že ikony se malují, ale píší. Ikona jako náboženský obraz se užívá především v oblasti východního křesťanství, tj. v pravoslavné a řeckokatolické církvi. Jejím námětem je vyobraze-

ní Krista, Bohorodičky, světců a výjevy z jejich života. Ve východním křesťanství je Kristus pojímán více jako Pantokrator - „vládce“, „všemohoucí“; v západním křesťanství je více zdůrazněna úloha Krista jako Spasitele.

Zobrazování na ikonách i technické zhotovování se řídí přesnými pravidly - tzv. „kánonem“. Zvláště zobrazování osob podléhá přesným definicím, stanovujícím, kdo a jak může být na pravé ikoně zobrazen.

Ikony bývají malovány na dřevěné desce. Ideální bylo dřevo z cedru nebo z cypřiše (což byly posvátné stromy pro východní křesťanství). V Rusku se používá borovice, ale i mramor, kov, kámen, slonovina... Technika malby a kompozice jsou do značné míry předepsány. Nejstarší ikony byly malovány převážně kombinací pojiv na bázi včelího vosku a pigmentu, šelaku, nebo laku na bázi oleje.

Přednáška byla velmi zajímavá a byla přednesena se značnou mírou nadšení. *Ing. Jan Šnejd*

PERSONALIA

USTANOVENÍ

Mons. Pavel Posád, světitel biskup českobudějovický, byl k 15. 3. 2017 odvolán z funkce prezidenta Diecézní charity České Budějovice. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti. S účinností od 16. 3. 2017 byl ustanoven biskupským vikářem pro pastorační. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka byl od 16. 3. 2017 ustanoven prezidentem Diecézní charity České Budějovice. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. PhDr. Mgr. Jozef Gumenický byl k 15. 3. 2017 odvolán z funkce pastorační duchovních povolání v českobudějovické diecézi. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. Ing. Mgr. Pavel Němec, DiS byl od 16. 3. 2017 ustanoven do funkce pastorační duchovních povolání v českobudějovické diecézi. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. Mr. Mgr. Tomas van Zavrel byl k 31. 3. 2017 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farnosti Kostelec, vikariát České Budějovice-venkov. Dále byl k témuž datu odvolán z funkce ředitele Diecézní centra mládeže a moderátora pastorační mládeže. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. Mgr. Josef Stolařík byl k 31. 3. 2017 odvolán z úřadu excurrento administrátora farností Modrá Hůrka a Žimutice, vše vikariát České Budějovice-venkov. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. Mgr. Josef Staněk byl k 31. 3. 2017 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farnosti Kostelec, vikariát České Budějovice-venkov. Od 1. 4. 2017 byl ustanoven administrátorem farnosti Kostelec a excurrento administrátorem farností Modrá Hůrka a Žimutice, vše vikariát České Budějovice-venkov.

R. D. Mgr. Vojtěch Vágai byl od 1. 4. 2017 ustanoven do funkce ředitele Diecézní centra mlá-

deže a moderátora pastorační mládeže. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

Ing. Petr Novotný byl s účinností od 12. 9. 2016 jmenován na dobu pěti let členem ekonomické rady diecéze českobudějovické.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Mgr. Peter Tomáš Paradič, CFSsS oslaví 13. 5. 2017 své čtyřicáté narozeniny.

P. Mgr. Ján Augustin Grambal, OPraem. oslaví 4. 5. 2017 své čtyřicáté páté narozeniny.

Mons. Mgr. Adolf Pintíř oslaví 14. 5. 2017 své šedesáté páté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

Patnácté výročí kněžského svěcení oslaví 11. 5. 2017:

R. D. ThLic. Jaroslav Zygmunt,

R. D. ThLic. Aleksander Marcin Piasecki,

R. D. Ing. Mgr. Jan Špaček, dr. h. c.,

R. D. Mgr. Marcin Krzysztof Chmielewski.

P. Ing. Jiří Špiřík, Th.D. oslaví 8. 5. 2017 dvacáté výročí kněžského svěcení.

P. Jaroslav Karl oslaví 14. 5. 2017 padesáté páté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ:

J. E. Miloslav kardinál Vlk, emeritní arcibiskup pražský a primas český, 62. nástupce sv. Vojtěcha a 35. arcibiskup na pražském stolci., zemřel 18. 3. 2017 v Praze ve věku nedožitých 85 let. Narodil se 17. 5. 1932 v Lišnici, okr. Písek, vysvěcen na kněze byl 23. 6. 1968, konsekrován biskupem českobudějovickým byl 31. 3. 1990, arcibiskupem pražským a primasem českým 1. 6. 1991 a kardinálem 26. 11. 1994. Po zádušní mši sv. 25. 3. 2017 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze bylo jeho tělo uloženo do arcibiskupské hrobky v katedrále.

R. I. P.

-acebb-

Získejte TŘI ČÍSLA

Katolického týdeníku ZDARMA!

Zašlete nám objednávku a na adresu, kterou uvedete, začneme zdarma zasílat Katolický týdeník. Pokud se vám bude líbit, můžete si ho následně předplatit. Zkusíte to s námi?

JAK POSTUPOVAT:

- 1) Vypište objednávku, kde uvedete jméno a adresu, rok narození a tel.
- 2) Zašlete ji poštou na adresu redakce: Katolický týdeník, Londýnská 44, 120 00, Praha 2, případně ji naskenujte a odešlete e-mailem na adresu podhorska@katyd.cz.
- 3) Pokud Katolický týdeník objednáte pro sebe, v prvním doručeném čísle naleznete poštovní poukázku na 735 Kč k úhradě. Rozhodnete-li se ji během tří týdnů zaplatit, týdeník si tím předplatíte a budeme Vám jej zasílat i nadále. Cena předplatného je snížena o cenu tří výtisků, které jste získali od nás zdarma.
- 4) Pokud jste tři čísla Katolického týdeníku zdar-

ma objednali jiné osobě, poštovní poukázka bude doručena Vám a noviny odběrateli. Bude jen na Vás, zda zlevněnou poukázku uhradíte a aktivujete odběrateli předplatné.

**karmelitánské
nakladatelství**

Kněžská 21, 370 01 České Budějovice
www.ikarmel.cz

Daniel Pastirčák - Evangelium podle Jóna

Možná nás překvapí, že v klasickém příběhu trpícího a rozhněvaného Jóna odhalíme sami sebe, uslyšíme věci, které jsme neslyšeli, a pomyslíme na věci, které nám nepřišly na mysl.

váz., 365 s., 499 Kč

Veronika K. Barátová - Boží vůle: bludiště, nebo cesta?

Chce Bůh všechno, co se nám v životě stane? Má přesné plány s každým člověkem? Je Boží vůle, že člověk trpí? Jak rozpoznat Boží vůli? Moudrá knížka pro mladé i zralejší čtenáře.

brož., 107 s., 139 Kč

Jean Lafrance - Modlitba srdce

Kniha, která se opírá o tradici východní spirituality, uvádí čtenáře do tajemství ustavičné modlitby a důvěrného vztahu s Bohem.

brož., 136 s., 149 Kč

Eduard Martin - Kniha radosti 2. vyd.

Známý autor sesbíral radostné i méně veselé příběhy, na nichž nám chce ukázat, jak lze z každé události a v každém prostředí vykreslit jiskřičku radosti.

brož., 133 s., 169 Kč

Tim Guénard - V ringu s Bohem dotisk

Strhující příběh slavného francouzského boxera, který s velkou otevřeností vypráví o své dramatické cestě za láskou a odpuštěním.

brož., 188 s., 219 Kč

Briege McKenna, Henry Libersat - Zázraky se opravdu dějí dotisk

Málokterá žena změnila život tolika kněží jako irská sestra Briege McKenna. Už několik desetiletí cestuje po celém světě a slouží jim Božím slovem a modlitbou za uzdravení.

brož., 129 s., 219 Kč

WWW.IKARMEL.CZ

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci a prázdnin)

* **K Modlitbě rodin** se můžete připojit každou neděli v 18.00 (mimo školní prázdniny). Můžete se jí však zúčastnit i aktivně přímo u nás ve studiu. Vítejte každou rodinu, která by se chtěla do této služby zapojit a bydlí v dosahu českobudějovického studia Jan Neumann, odkud tuto modlitbu v přímém přenosu nově vysíláme. Bližší informace získáte na e-mailu jan@proglas.cz nebo na tel. čísle 511 118 881. Těšíme se na spolupráci!

* **Každý den velikonočního oktávu** se můžete připojit k modlitbě Korunky k Božímu milosrdenství po 15. hodině se společenstvím ze Slavkovic.

* Večerní pohádka zve ke čtení z knížky pohádkových příběhů o skřítkovi Kaštánkovi. Vyprávěl je přímo dětem a pak sepsal farář Českobratrské církve evangelické z Brandýsa nad Orlicí Hynek Schuster. Každý den od 19.00.

* Dnes si představíme nově ustavenou farnost pro neslyšící, řekneme si, jaké problémy provázejí neslyšící křesťany, především pak katolíky, a uslyšíte i informace o připravovaném Evropském setkání neslyšících katolíků, které v květnu proběhne v Praze. Našimi hosty budou P. Stanislav Góra - pověřený pastorem neslyšících katolíků a jeho spolupracovníci. V pátek 21. dubna v 9.30 v Živě z Prahy.

* Rozhovor s hercem Janem Horákem o jeho autorském představení František blázen uslyšíte Mezi slovy v sobotu 22. dubna od 22.10. One man show, step, body-drum a vyprávění o životě a smrti sv. Františka z Assisi – příběh o svatém showmanovi, projekt inspirovaný narativním divadlem Daria Fo. Jan Horák podle vzoru jarmarečních vypravěčů hledá umělecké vyjádření zábavné pro současného diváka.

* U příležitosti 100. výročí zjevení ve Fatimě přiblížíme, co to vlastně jsou tato tzv. soukromá zjevení a jak se k nim církev staví. V první řadě bude řeč o veřejném zjevení, tedy Božím zjevení, které je určené všem lidem a obsahuje to, co je nutné pro spásu člověka, a také soukromém, které už každému určené není a má mnoho podob. Bude nás zajímat, co spojuje jednotlivé vizionáře. Jaká místa si zpravidla Panna Maria vybírá a v jaké době. Podle čeho církev rozlišuje, zda jde o zjevení anebo o podvod. Více v cyklu Dotýkání světla naladíte první díl v pátek 5. května od 20.15.

* Současný opat želivského kláštera P. Jáchym Jaroslav Šimek působil několik roků jako duchovní pro české krajany v Austrálii. V poutavém vyprávění se s námi podělil o zkušenosti z pastorační práce v jiných krajích a v jiných podmínkách. Pořad Farářem u protinožců vysíláme v sobotu 6. května od 22.10.

* Modlitby rodičů za děti mohou mít mnoho podob, někdy jsou to díky, jindy úpěnlivé prosby. Hnutí modlitby matek vzniklo v roce 1994. Sdružuje maminky a vede je k odevzdání sebe i dětí do Božích rukou v modlitbě. V Kafemlýnku už jsme o skupinkách matek nebo otců modlících se za děti mluvili. Teď nás bude zajímat, co je nového, jak bude vypadat konference, kde se modlící skupiny setkají a v neposlední řadě, jak se k tomuhle dobrému úmyslu připojit. Více uslyšíte v úterý 9. května v 9.30. -sm-

KNĚŽÍ STRAKONICKÉHO VIKARIÁTU

srdečně zvou na

POUŤ NA LOMEC

Oslavy 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě

Důvěra a otevřenost Božímu jednání

Sobota 13. května 2017

Kazatel

P. Vojtěch Kodet, OCarm.

14:00 Zahájení a promluva P. Vojtěcha Kodeta, OCarm.

Možnost adorace, svátosti smíření, přímelné modlitby, spočinutí v poutním areálu, rozhovorů, setkání, modlitby křížové cesty, zpěvu písní chval

Růženec

17:00 Slavení eucharistie hl. celebrant P. Vojtěch Kodet, OCarm.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Silvano Fausti - Skutky apoštolů

Jako Nový zákon po evangeliích plynule pokračuje knihou Skutky apoštolů, tak i vydání čtyř svazků komentářů k jednotlivým evangeliím by nebylo úplné, kdyby chyběla část, jež se týká období vzniku a šíření prvotní křesťanské církve.

1. díl (kapitoly 1-12),
pevná vazba, 639 str., 595 Kč
2. díl (kapitoly 13-28), pevná vazba,

518 str., 495 Kč

Sophie de Mullenheim - Poprvé u Ježíšova stolu. Pokračování velké cesty

Knížka stručně a přehledně shrnuje mešní liturgii a svátost smíření. Je doplněna krátkými katechezemi a svědectvími ze života svatých (Tarsicius, Tereza...).

Dále obsahuje základní modlitby a další modlitební a biblické texty. V knížce je prostor pro vlepění fotografie, dopsání jmen kmotrů a další.

Dotisk, vaz., 63 str., 165 Kč

Giulia Gabrieliová - Jednou nohou v nebi. Zvůzím, i kdybych prohrála

Silné, ale radostné svědectví čtrnáctileté dívky, která vážně onemocněla a po dva roky bojovala o život. I když věděla, že její boj bude asi marný, nesly se tyto dva roky ve znamení radosti ze života, umění vidět věci jinak, než je běžně vnímáme, a prohloubení její víry.

Dotisk, brož., 112 str., 135 Kč

Maria Grace Dateno FSP - Ztraceni v bouři

Děti našly způsob, jak se opět dostat do doby Ježíšovy. Tentokrát se setkávají s Jonatanem, s nímž zažívají další dobrodružství. On je tím chlapcem, kdo poskytl Ježíši pět chlebů a dvě ryby, jak nám o tom vypráví Janovo evangelium.

Brož., 79 str., 99 Kč (vyjde 19. 4.)

Amorth Gabriele - S růžencem v ruce

Slavný exorcista se v této knížce se čtenáři dělí o svou zkušenost s růžencem jako s jednou z nejdůležitějších modliteb jeho života. Jednotlivá tajemství růžence doprovází svými zamyšleními. Knihu ukončuje výběr z promluv a dokumentů posledních papežů věnovaných modlitbě růžence.

Vaz., 160 str., 199 Kč (vyjde 24. 4.)

Diecézní setkání mládeže, České Budějovice

Foto: Markéta Filipová, Gabriela Novákoválově a víra

Diecézní setkání mládeže, České Budějovice

Foto: Markéta Filipová, Gabriela Novákoválověk a víra

